

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **K. R.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Marií Huspekovou, advokátkou,
sídlem Zeyerova 710/36, 400 93 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2019, č. j. KUUK/93956/2019/DS,
JID: 112828/2019/KUUK/Zvo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

ze dne 24. 7. 2019, č. j. KUUK/93956/2019/DS, JID: 112828/2019/KUUK/Zvo, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odboru dopravy, (dále jen „městský úřad“) ze dne 19. 7. 2018, zn. OD-54402/2018/Kob, jímž byly námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 19. 4. 2018 byl potvrzen jako správný. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud zrušil zmíněné rozhodnutí městského úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě a její následné opravě uvedl, že v řízení před městským úřadem ve třech případech namítl nesprávný záznam bodů, neboť příslušné pokutové, resp. příkazové bloky nebyly způsobilými podklady pro záznam bodů do karty řidiče. Při jejich vydání totiž nebyl dodržen zákonem předvídaný proces, neboť podpis na těchto blocích není jeho pravým podpisem a v těchto případech s ním přestupkové jednání – pokud se ho vůbec dopustil, což si s odstupem času nepamatuje – nebylo vyřízeno formou zkráceného přestupkového řízení, resp. blokového řízení. Tutěž námitku zopakoval i v odvolacím řízení, jelikož měl za to, že se městský úřad s touto námitkou řádně nevypořádal.
3. Z argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí dovozuje, že se žalovaný zřejmě domnívá, že námitky týkající se formálních a právních vad příkazových a pokutových bloků nebyl s odkazem na princip presumpce správnosti správních aktů oprávněn přezkoumávat ani k námitkám žalobce. Podle žalobce je tento názor mylný a zavádějící. Trvá na tom, že u tří přestupků nebyl při jejich projednání dodržen zákonem stanovený postup. Přestupky nebyly projednány k tomu povolaným orgánem a nebylo o nich rozhodnuto pravomocně. Pokutové a příkazové bloky z nich vzešlé proto nebyly způsobilým podkladem pro záznam bodů do karty řidiče. Tuto námitku považuje za relevantní pro námitkové řízení, žalovaný tudíž byl povinen se s ní řádně vypořádat, což se však podle žalobce nestalo. Žalovaný tak zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
4. Za podstatné žalobce označil také to, že ačkoli je záznam bodů do karty řidiče pouze určitým „administrativním“ úkonem, záznam o dosažení dvanácti bodů má za následek odevzdání řidičského průkazu, které je ve své podstatě sankcí sui generis spočívající ve faktickém zákazu řízení motorových vozidel. Proto podle něj musí být v řízení o námitkách proti záznamu bodů do karty řidiče respektovány právní principy související s ukládáním trestu osobám za deliktní jednání. I v námitkovém řízení se totiž nacházíme v rovině úvah o trestním obvinění.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobci byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně a ve správné výši. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Odkázal na závěry vyplývající z dosud nepřekonané judikatury Nejvyššího správního soudu, zejm. z rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze kterého vyplývá, že v případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Žalovaný dále shrnul své závěry učiněné v napadeném rozhodnutí. Podle něj byl žalobce při projednávání přestupku ztotožněn. Na všech třech sporných pokutových blocích je uvedeno vždy stejné číslo občanského průkazu, podle kterého byl žalobce ztotožněn, i řidičského průkazu. Vystavení bloku bylo provedeno dvěma odlišnými policisty. Podle žalovaného si lze jen těžko představit, že policisté, kteří na místě vystavovali pokutový blok v přítomnosti žalobce, nechali tento podepsat osobě od žalobce odlišné, a vzápětí mu vydali kopii onoho údajně zfalšovaného podpisu na pokutovém bloku. Žalobce v zásadě netvrdí, že se přestupku nedopustil, ani to, že mu doklady, jimiž se přestupce prokazoval, byly odcizeny či došlo k jejich ztrátě. V celém správním řízení i žalobě se omezil na pouhé konstatování, že jeho podpis byl zfalšován a není jeho podpisem. Netvrdil žádné zpochybňující skutečnosti, např. nepředložil kopii pokutového bloku, na kterém chybí jeho podpis. Ke svým tvrzením pak už vůbec nenavrhoval důkazy. Žalovaný konstatoval, že přestupce je na všech blocích jednoznačně identifikován jménem, příjmením, datem narození a bydlištěm, přičemž všechny tyto údaje se shodují s osobními údaji žalobce. Žalovaný uzavřel, že postupoval v souladu s rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27. 3. 2017, č. j. 15 A 37/2014-58.

Ústní jednání soudu

7. Při jednání soudu konaném dne 27. 10. 2021 právní zástupkyně žalobce v plném rozsahu odkázala na znění žaloby a její opravy, zopakovala argumentaci uvedenou v těchto podáních a navrhl, aby soud žalobě vyhověl.
8. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě a setrval na v něm uvedených argumentech s tím, že nadále navrhoval zamítnutí žaloby.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné stejně jako veškerá zde uvedená rozhodnutí na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod.

12. Lze proto přisvědčit žalobci, protože když v žalobě uvedl, že záznam o dosažení dvanácti bodů mající za následek odevzdání řidičského průkazu je ve své podstatě sankcí sui generis spočívající ve faktickém zákazu řízení motorových vozidel, vycházel přitom z již ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS. Z navazujících úvah žalobce o tom, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do karty řidiče musí být respektovány právní principy související s ukládáním trestu osobám za delikttní jednání, neboť i v námitkovém řízení se totiž nacházíme v rovině úvah o trestním obvinění, však nelze extrahovat žádnou žalobní námitku. Uvedené konstatování totiž není nijak vztaženo k projednávané věci. Je přitom povinností žalobce při vymezování žalobního bodu vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným. Rovněž je žalobce povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.
13. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
14. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
16. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce v řízení před městským úřadem podal blanketní námítky. Až po seznámení s vyžádanými pokutovými bloky namítl, že tři bloky na pokuty za přestupky spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci ze dne 6. 12. 2016, 3. 8. 2017 a 13. 10. 2017 nejsou způsobilými podklady pro záznam bodů do karty řidiče, neboť podpis na těchto blocích není jeho podpisem. Uvedl, že s odstupem času nemůže vyloučit, že v uvedených dnech nebyl kontrolován hlídkou dopravní policie, a to s vysokou pravděpodobností pro podezření ze spáchání dopravního přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, může však rozhodně vyloučit, že by souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení. Pro variantu padělků podle něj svědčí i neexistující shoda ve znacích jeho podpisu, kdy zřetelnou nepodobnost nelze přičítat toliko psaní za nepříznivých písarských podmínek. K tomu poukázal na podobu svého podpisu na pokutových blocích ze dne 19. 6. 2017 a 19. 4. 2018, které skutečně podepsal. V odvolání proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 19. 7. 2018, zn. OD-54402/2018/Kob, jímž byly námítky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 19. 4. 2018 byl potvrzen jako správný, žalobce na této námitce trval.
17. Body za žalobcem zpochybňované přestupky ze dne 6. 12. 2016, 3. 8. 2017 a 13. 10. 2017 byly žalobci připsány na základě oznámení o uložení pokuty vyhotovených Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Ústí nad Labem, dopravní inspektorát.
18. Soud konstatuje, že Nejvyšší správní soud se již dříve zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení blokové pokuty za přestupek ve vztahu k řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty nelze považovat za nezpochybnitelný důkaz o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Závěry judikatury k této otázce lze v dané věci shrnout zejména tak, že ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.
20. Žalobce v námitkovém řízení uvedl pouze zcela obecné tvrzení o tom, že nepodepsal bloky na pokuty týkající se přestupků ze dne 6. 12. 2016, 3. 8. 2017 a 13. 10. 2017. Toto tvrzení není ve smyslu právě uvedené judikatury a z ní plynoucích závěrů podle soudu dostatečně konkretizováno a tvrzení žalobce ani není jakkoli podepřeno odpovídajícími důkazními návrhy. Městský úřad si již po podání blanketních námitek vyžádal příslušné podklady, na jejichž základě byla oznámení vyhotovena, tedy kopie pokutových bloků. Z nich ověřil skutečnosti, které v napadeném rozhodnutí uvedl i žalovaný a kterými žalovaný následně odůvodnil napadené rozhodnutí: ve všech blocích na pokutu byl jako přestupce identifikován žalobce, a to vždy jménem a příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu. Totožnost byla vždy ověřena podle občanského průkazu č. 204111049 a řidičského průkazu č. EJ617675, přičemž žalobce ve vztahu k žádnému z těchto dokladů netvrdil, že by mu byl odcizen nebo že by jej užívala jiná osoba. Všechny bloky na pokuty byly přestupcem podepsány.
21. Soud konstatuje, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybnil, že se přestupků spáchaných dne 6. 12. 2016, 3. 8. 2017 a 13. 10. 2017 dopustil, když setrval u zcela nekonkrétního a blíže nijak nezdůvodněného tvrzení, že příslušné bloky nepodepsal, resp. že někdo zfalšoval jeho podpis. K vyvrácení tohoto obecného tvrzení přitom podle názoru soudu postačuje přesná identifikace žalobce jako pachatele přestupků řešených předmětnými pokutovými bloky, obsahující také konkrétní označení osobních dokladů, na jejichž základě byl žalobce ztotožněn. Jelikož tedy žalobce kvalifikovaným způsobem netvrdil, že se přestupků nedopustil, a správní spis obsahoval podklady, na základě nichž bylo možné učinit jednoznačný závěr o přestupcích, pro které byla žalobci v blokovém řízení uložena pokuta, byly námitky zpochybňující výše uvedená oznámení o uložení pokut v blokových řízeních nedůvodné. Žalovaný tak postupoval zcela správně, když potvrdil rozhodnutí městského úřadu, kterým byly námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 19. 4. 2018 byl potvrzen jako správný. Tento svůj závěr přitom žalovaný řádně a v souladu s výše uvedenou rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu odůvodnil.
22. Soud uzavírá, že záznamy bodů žalobce v registru řidičů byly provedeny v souladu s příslušnými právními předpisy na základě oznámení vycházejících z pravomocných rozhodnutí o přestupcích žalobce, která byla způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly a ani je nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. října 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.